

Ki mutat életirányt a mai fiataloknak?

Mi változott?

Három évtizeddel ezelőtt a fiatalok fontosnak tartották, hogy keresztyén közösségekhez tartozzanak, és az akkoriban újjáalakult Ifjúsági Keresztyén Egyesület életirányt mutatott nekik. **Jakab István** egykori IKE főtitkár szerint ma a fiatalok előtt nincs példakép, a keresztyén felnőttek nem láthatók.

A templomba járást is tiltó kommunizmus után az akkori fiatalok próbálták újraszervezni az Ifjúsági Keresztyén Egyesületet (IKE). Ennek volt részese Jakab István is, aki jelenleg a marosvásárhelyi Kálvin János Idősek Otthonát vezeti. Mint tőle megtudtuk, 1997-től volt az IKE főtitkára, amikor Buzogány Dezső teológiai tanár volt az IKE elnöke. Mindkét református egyházkerület akkor próbálta újraszervezni az ifjúsági egyesületet külön-külön, de együtt is.

Újjászervezni a társadalmat

– Nekem volt némi rálátásom a magyarországi és helyi ifjúsági szervezetek felépítésére, működésére, de figyelembe vettük az eredeti szervezeti kultúrát is. Mindazt, amit elmeséltek azok, akik a kommunizmus előtt voltak IKE tagok, és akkor még éltek. Hittük, hogy a romjaiban heverő társadalmat a keresztyén értékrend mentén kell újraszervezni. Kolozsváron IKE irodát építettünk, létrehoztuk a szakosztályokat, programokat, fejlesztési stratégiát dolgoztunk ki, éves költségvetést készítettünk. Marosvásárhelyen is IKE irodát nyitottunk, próbáltuk regionális szinten összekapcsolni az irodákat, elindítottuk az egyetemi lelkészséget – sorolta Jakab István, aki kiemelte, hogy akkor nagy volt a lendület, és sok a tenni akaró, de az anyagi lehetőségek korlátozottak voltak. A helyi közösségeknek nem volt anyagi ereje, a magyarországi támogatások éppen akkor kezdtek érkezni, de kis mértékben.

Nyitottak voltak a fiatalok

Beszélgetőtársunk elmondta, hogy akkor könnyebben elérhetőek voltak a fiatalok, mint ma. Nem volt annyi minden, ami megossza az ifjúságot, ami elvonja a figyelmüket a közösségtől, Istentől. Az IKE jó lehetőség volt arra, hogy életirányt mutasson, ez volt az első számú

Jakab István szerint ma nehezebb a fiatalokat megszólítani, elérni, mert meg vannak tévesztve, és el is vannak tévedve. A felnőttek, a szülők nem tudnak, vagy nem akarnak irányt mutatni a fiataloknak.

– Olyan társadalomban élünk, amit mi magunk alakítottunk azzá, ami, önmagunkon kell számon kérjünk, hogy miért ilyen. A fiatalok a szüleik, rokonaik, lelkészeik, tanáraik életét, tetteit nézik, és abból tanulnak, azt követik. Sajnos, ha körbenézzünk, azt tapasztaljuk, hogy hiányzik az alázat, a hiteles, őszinte tenni akaráss, kevés olyan keresztyén ember van, aki betölti a feladatát, példát és irányt mutat. Kiürülnek a templomok, holott ott tudjuk megerősíteni, megélni a hitünket.

motiváció és elgondolás, hogy odafigyeljenek a fiatalokra, egyetemistákra, akik majd családapák lesznek és meghatározó tagjai a gyülekezeteknek.

– Az volt a célunk, hogy közösséggé kovácsoljuk őket, olyan hívó, imádkozó lelkületű emberekké, akikre a helyi gyülekezetek támaszkodhatnak. Akkor örültek a fiatalok, és büszkéek voltak, hogy egy keresztyén ifjúsági szervezet-hez tartoznak.

Mi a megoldás?

Az egykori IKE főtitkár szerint fontos lenne, hogy a keresztyén gondolkodású, hitüket életükkel, tetteikkel is megvalló felnőttek részt vállaljanak a közösségi életben, hogy közösségi szerepet vállaljanak. Mert ha nem mutatják meg magukat, ha duzzogó, elzárkózó keresztyének maradnak, akkor a közösségek nem tudnak előrelépni, a fiatalok nem

tudják, merre menjenek. A hit nem magánügy. Aki keresztény, az nap mint nap kell tegyen valamit a közösségéért, hogy az meg ne poshadjon.

– Azért megyek a templomba, hogy a hitem meg ne poshadjon, de nemcsak a templomban, vasárnap pár órát kell megélni a hitünket, a keresztyénségünket, hanem az egész életünkkel. Azért vérzik ennyi sebből a közösségünk, mert a keresztény emberek vagy belefásultak, vagy belefáradtak és elhallgattak, egyáltalán nem látszanak. A keresztény emberek lenyomata ott kell

legyen az európai és erdélyi kultúrában. Isten rendelt minket ide, és a Tőle kapott szeretettel és alázattal kell élnünk. Példát kell mutatnunk gyermekeinknek, megvallva hitünket a családban, a munkahelyünkön, a kis közösségekben.

Jakab István úgy véli, hogy a keresztyén felnőttek oda kellene forduljanak egymáshoz, és nem a közösségi oldalakon kellene tartsák egymással a kapcsolatot.

– Ha azt az időt, amit a közösségi portálokon töltünk el, azt a családkra, családjaink boldogságára for-

dítanánk, és esetleg a kisebb közösségünkre, akkor sokkal jobban élnénk. A telefonozás helyett jó lenne beszélgetni gyermekeinkkel, házastársunkkal, szomszédainkkal, közeli és távoli rokonainkkal. Ott csüngenek emberi tömegek a világhálón, ahelyett, hogy azért tennének valamit, hogy a saját és a közösség élete jobb, szebb legyen. A keresztyénség egy elköteleződés, és ezt mindig szem előtt kell tartanunk.

• SIMON VIRÁG

A Marosi Református Egyházmegye Nőszövetségének Konferenciája

A Kövesdombi Református Gyülekezet vállalta a május 17-én rendezett konferencia házigazda szerepét, és csodálatos szervezésben volt részünk.

Igei bevezetőt Lukács-Lőrincz Csilla helybeli lelkipásztornő tartott a 103. zsoltár 17-18 versei alapján: „De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is, azokkal, akik megtartják szövetségét, és arra törekcsenek, hogy teljesítsék rendelkezéseit.” A hűség azt jelenti: közel maradás. Az egész világ a hűségre épül: a házastársi és anyai hűségre. Nem lehet élni nélküle. Ehhez hasonló Isten hűsége. Jelképei a kereszt és a bárány, azaz kitart a végsőig, a halálig, és szelíd, alázatos, mint a bárány.

Tamás-Nagy Emese marosi elnöknő köszöntése azzal kezdődött, hogy „hazaérkeztem”. A Kövesdombon született, és abban a gyülekezetben volt másfél évig segédlelkész. Az isteni gondviselést példázva felidézte Móríc Zsigmond *Hét krajcár* című novelláját.

Előadást McAlister Magdolna mentálhigiénés szakember, szociális munkás, a Bonus Pastor Alapítvány

munkatársa tartott *Amikor rám talál az Isten hűsége* címmel, amelyben a következő kérdéseket feszegette: Hogyan talál rám az Isten hűsége? Mikor szembesülök saját hűtlenségemmel? Mit jelent az emberi hűség? Kiemelte, hogy Isten hűsége más, több az emberi ragaszkodásnál, a kölcsönösségnél. Az Ő hűsége megfizethetetlen, nem érdemlünk, mégis kitart mellettünk. Ábrahám történetével szemléltette Isten hűségét.

Saját életünkre nézve hangsúlyozta, hogy fel kell ismernünk saját elveszettségünket, látnunk kell mélységeinket. Szembesülnünk kell azzal, hogy életünk milyen területén vagyunk hűtlenek. Megfeledekezünk Istenről, és csak bajban szólítjuk meg? Isten ennek ellenére sem mond le rólunk. Több vonatkozásban vizsgálta a hűtlenség kérdését: önmagunkkal szemben, a munkahellyel, munkatársakkal szemben, barátaink, a családjainkkal, a gyülekezetünk tekintetében, Istennel való kapcsolatunkban.

Isten azt akarja, hogy élő kapcsolatunk legyen, az Ő hűsége felénk fordul, utánunk nyúl. Lehet, hogy a szenvedés eszközével készítet arra,

hogy feléje forduljunk, de sebeinket gyógyítja, barátokat küld.

Négy munkacsoportra oszlottak a résztvevők, a következő témák szerint:

- Hűségesnek lenni önmagamhoz, vagyis Isten teremtési tervéhez.
- Hűségesnek lenni Isten elhívásához a munkában, szolgálatban.
- Hűségesnek lenni az egyházzal – Isten terve az egyházzal.
- Hűségesnek lenni a férjemhez, a családtagjaimhoz.

Énekszóval a Kövesdombi Református Gyülekezet dicsőítő csapata szolgált. A dicsőítő zene felemelte lelkemet, felfrissített. Éreztem, hogy Isten hűséges, megbocsát, felszabadulás van Krisztusban, a Lélek által újjátesz.

Hálás, őszinte szívvel köszöntük meg a jó szervezést.

Rátéekintve a ragyogó tavaszra, a szívem megtelik örömmel, csodálattal, hálával: Istenem, milyen csodálatosak a Te műveid!

• CSÁKINÉ
PÁTER GYÖNGYVÉR